

Posudek konzultanta k diplomové práci

Jméno a příjmení diplomantky: **Tereza Valachová**

Název práce: **Ochrana osobních údajů v pracovněprávních vztazích**

Datum odevzdání práce v listinné podobě: **2. května 2016**. Elektronicky byla práce odevzdána dne 2. května 2016.

Konzultace

Diplomantka práci s vedoucím pravidelně konzultovala. Vedoucím vznesené připomínky a podněty byly v několika směrech diplomantkou v textu předložené práce reflektovány.

Podobnost práce s jinými dokumenty

K práci byl vyhotoven protokol o podobnosti závěrečné práce s jinými dokumenty o 5227 stranách. Práce vykazuje podobnost s 300 dokumenty. Ve všech případech se jedná o podobnost menší než 5%. Zpravidla je vykazována shodnost/podobnost s informačními zdroji, které odkazují na právní úpravu (v řadě případů se protokol odkazuje na dikci právních předpisů, které autorka v práci cituje, resp. s nimiž autorka v práci dále pracuje), nebo o jiné kvalifikační práce či odborné texty, které odkazují na shodné prameny jako diplomantka.

Konzultantovi, který je autorem monografie na shodné téma (na předmětnou monografii autorka opakovaně řádně odkazuje), je dále známo několik prací, které se věnují materii, o níž diplomantka pojednává. Žádná z prací však není totožná s předloženou prací. V této souvislosti lze podotknout, že z textu práce je patrné, že se autorka pravděpodobně některou z těchto prací, či jmenovanou monografií, minimálně z hlediska vnitřního uspořádání práce, inspirovala.

Z uvedených důvodů konzultant protokol o podobnosti závěrečné práce v podrobnostech nezkoumal.

Ke struktuře práce, její logické stavbě, obsahu a ke zvolenému tématu

Práce se sestává, včetně úvodu a závěru, resumé a seznamu literatury, celkem ze 79 stran. Samotný text práce má 62 stran. Práce tudíž splňuje minimální požadavky předepsané pro tento druh kvalifikačních prací předpisy Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze, resp. Univerzity Karlovy v Praze.

Práce je rozdělena do čtyř kapitol, které na sebe vzájemně navazují.

Autorka zvolila přístup, který je u prací na jí zvolené téma obvyklý.

Úvodem práce (kapitola 1) pojednává o pojmu soukromí, včetně historických konsekvencí a podkladu pro vymezení stávajícího přístupu. Dále (kapitola 2) se diplomantka zaměřuje na základní rámec právní úpravy ochrany osobních údajů v právním řádu České republiky a v pramenech práva mezinárodního. Spolu s tím stručně pojednává i o pramenech práva EU. Ve třetí kapitole autorka rozebírá v základních rysech vybrané pojmy základního pojmového instrumentária ochrany osobních údajů, jak je vymezeno na úrovni jednoduchého práva zejména v zákoně č. 101/2000

Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů. V závěrečné (kapitola 4) části se diplomantka věnuje vybraným případům zpracování osobních údajů v pracovněprávních vztazích – konkrétně jde o kamerové systémy, sledování využívání internetu ze strany zaměstnanců a monitorování jejich elektronické pošty.

Zvolené téma, tedy ochrana osobních údajů v pracovněprávních vztazích, je relativně značně široké a jeho komplexní zpracování by si vyžádalo větší prostor, nežli je ten, který je obvyklý při zpracování diplomových prací. Je tedy logické, že si diplomantka zvolila ke zkoumání pouze určitý jeho segment – tuto skutečnost autorka úvodem práce řádně deklaruje.

Práci lze mít s přihlédnutím k rozsahu a vymezenému předmětu zkoumání za odpovídajícím způsobem rozčleněnu.

Logická stavba práce je v základu dobrá, byť lze mít několik drobných výhrad.

V první řadě se nezdá šťastné v rámci základního pojmosloví začínat definicí anonymního údaje. Vedle toho by bylo vhodné jasně odlišit prameny mezinárodního práva, práva EU a národní právní úpravu. Poněkud nesourodě, zohledníme-li předcházející text, působí odkaz na rozhodnutí NSS sp. zn. 9 As 34/2008 na str. 42. Obdobné platí z části ve vztahu k výkladu k zákonu č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, na str. 21.

Lze mít za to, že cíle vymezené diplomantkou úvodem práce se jí v podstatě podařilo naplnit.

Při šíři tématu je složité udržet konzistentnost výkladu, vyvarovat se obecnosti či nevyváženosti textu, kdy se autor více věnuje jedné problematice a druhou, neméně závažnou, pojednává pouze povrchně. Autorce se naplnění těchto cílů více méně daří, byť jest faktem, že místy není výklad úplně plynulý a konzistentní.

Diplomantka zvolila hojně a delší dobu diskutovanou problematiku, která je nicméně stále aktuální, a lze očekávat, s ohledem na předpoklady dalšího technologického vývoje a rozvoje moderních technologií, jejich funkcionalit a rozšiřování jejich využitelnosti v jednotlivých oblastech pracovního života, stejně tak jako v s ohledem na nově přijatou právní úpravu na ochranu osobních údajů v podobě obecného nařízení o ochraně osobních údajů, že bude i nadále vysoce aktuální a bude nutně muset začít silněji rezonovat i v soudní judikatuře, která této materii prozatím v jistém smyslu vyhýbá (minimálně jde-li o nižší civilní soudy a Nejvyšší soud České republiky).

K jazykové úrovni, použitým metodám zpracování a k práci s literaturou

Práce je sepsána v českém jazyce.

Po jazykové stránce lze práci hodnotit jako zdařilou.

Práce je zpracována běžnými metodami pro tento druh prací.

Práce byla zpracována za užití dostačujícího okruhu pramenů. V této souvislosti je nicméně třeba poukázat na to, že autorka zejména v první polovině práce čerpá z omezeného počtu pramenů, což není nejvhodnější.

Připomínky k obsahové stránce práce

K práci lze formulovat v základu tyto výhrady a připomínky.

- právo EU má specifickou povahu a nespadá pod pojem právo mezinárodní – toto začlenění, které autorka provedla v bodě 2.2. tudíž není správné;
- na str. 24 autorka úvodem kapitoly hovoří o „výrazech“, přičemž však z hlediska odborné terminologie zjevně míní „pojmy“;
- na str. 34 autorka hovoří o subjektech ze soukromé sféry a z veřejné sféry. Rozlišujícím kritériem však (což autorka dodává na str. 35) je postavení daného subjektu, tedy zda vystupuje v danou chvíli a ve vztahu k danému zpracování osobních údajů jako vykonavatel veřejné moci, či nikoli;
- na str. 40 učiněný závěr o obecném pravidle (zpracování osobních údajů se souhlasem) není zcela přesný. Jak plyne například z čl. 8 Listiny základních práv EU, nebo z čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, základním titulem je buďto souhlas, nebo zákonné zmocnění, přičemž z povahy věci je zásadní rozdíl mezi pozicí, kdy správce vykonává veřejnou moc (zde je souhlas v podstatě vyloučen), a pozicí, kdy tomu tak není.
- opravným prostředkem proti rozhodnutí krajského soudu v rámci správního soudnictví není odvolání, nýbrž kasační stížnost (str. 57);

Závěrečné hodnocení a otázky k obhajobě

Diplomantka prokázala v problematice dobrou orientaci.

Práci lze doporučit k obhajobě, neboť splňuje předpoklady kladené na příslušný druh kvalifikační práce Právnickou fakultou Univerzity Karlovy v Praze, s navrženým klasifikačním stupněm velmi dobře.

Diplomantka by se při ústní obhajobě mohl vyjádřit k těmto otázkám:

- 1) Jaká pravidla pro nakládání s dnes anonymními údaji by v kontextu závěrů na str. 24 autorka doporučila osobě, která s nimi disponuje?
- 2) Lze za anonymní údaj považovat údaj, který, kdyby se dostal mimo sféru osoby, která s ním disponuje a je schopna jej spojit s konkrétním člověkem, by nebyl nikdo jiný schopen k tomuto člověku přiřadit?
- 3) Je prostřednictvím právní úpravy na ochranu osobních údajů poskytována ochrana i fyzickým osobám podnikajícím?
- 4) Jak by z hlediska právní úpravy na ochranu osobních údajů kvalifikovala diplomantka situaci, kdy by správce uchovával osobní údaje po dobu kratší, než je doba nezbytná k naplnění sledovaného účelu?
- 5) Jaké důsledky má pro legálnost zpracování osobních údajů skutečnost, že správce před jeho započítím nesplnil oznamovací povinnost?
- 6) Ztotožňuje se autorka se závěrem ÚOOÚ o soukromé povahy elektronické adresy v podobě jan.svoboda@obchodXY.cz (str. 64)?

V Praze dne 21. května 2016

JUDr. Jakub Morávek, Ph.D.
konzultant